

[Justitsministeren.]

af Prien stor Betydning, bad han dem gentage deres Synspunkter skriftlig.

Jeg har tidligere nævnt Dr. Wilhelm la Cours Redegørelse i „Nationaltidende“ den 20. Februar 1948. Jeg tør gaa ud fra, at den staar i frisk Erindring. Artiklen er en sønderlemmende Afsløring af Prien. Dr. la Cours stempler først Paastanden om en indbyrdes Strid i Sydslesvig mellem „de gamle“ og „de unge“ som en Myte, der kan medføre Splittelse af en langt værre Karakter end den, der skyldes vort forskellige Syn paa Grænseløsningen. Myten betegnes som et ondsindet Forsøg paa at saa Splittelse baade Nord og Syd for Grænsen, og Dr. la Cours fortsætter:

„Hovedmanden i dette ansvarsløse Spil er Holsteneren Henri Prien“.

Dr. la Cours citerer derefter Priens Kritik af Sydslesvigsk Forening, og Doktoren fortsætter:

„Saaledes karakteriserer denne Holstener ugenert en Ledelse, som Sydslesvigerne selv har valgt sig paa fuldt demokratisk Basis, og han paastaar frejdigt, at „det sydslesvigske Folk“ nu „begynder at indtage den samme Indstilling over for denne Ledelse som Frihedskampens Danmark over for Samlingsregeringen“.

Dr. la Cours giver saa endnu en langt Citat af Priens Indlæg og tilføjer derefter selv følgende:

„Jeg betænker mig ikke paa at stemple et saadant Indlæg som en Forbrydelse. Det er en Forbrydelse, fordi det giver et bevidst usandt Indtryk af Forholdene dernede. Mod bedre Vidende søger denne landsfremmede Demagog at hidse den ene Del af den sydslesvigske Befolkning op mod den anden og opfordre det danske Folk til at tage Parti i den paastaaede Splittelse. De Folk i Sydslesvig, som billiger hans Fremgangsmaade, er saare let talte. Jeg har netop nu dernede ved en lang Række Samtaler med Folk fra alle Lejre og alle Aldersklasser og alle Egne søgt at danne mig et sikkert Indtryk af, hvilken Tilslutning Hr. Prien kan regne med, og det er en yderst ringe Kreds, der politisk staar bag ham. Det var den almindelige Mening, at han kunde mønstre — halvanden Mand! Med en Frækhed uden Lige tiltager han sig Ret til at tale i „det sydslesvigske Folk“s Navn. Han manøvrerer uforknytt med et saakaldt „Sydslesvigsk Frihedsraad“, der er en ren Fiktion, fordi der ikke findes nogen som helst illegale Organisationer, for hvilke et saadant Frihedsraad kunde være Fællesnævner“.

Saavidt Dr. la Cours. Min Beslutning

om at bringe Priens Ophold her i Landet til Ophør blev taget, da Spørgsmaalet om at forlænge hans Opholds- og Arbejdstilladelse forelaa omkring den 23. Januar 1948. At Beslutningen var rigtig er jo kun blevet bekræftet ved Henvendelsen den 6. Februar fra Sydslesvigsk Forenings Forretningsudvalg og ved Dr. la Cours Fordømmelse den 20. Februar. Dr. la Cours Redegørelse indeholdt intet særligt nyt for Ministeriet. Ministeriets Arkiv kunde have udbygget Redegørelsen yderligere. Men jeg forholdt mig stadig afventende for at give Prien Mulighed for at rejse bort paa en skikkelig Maade. Da Prien blev klar over, at han ikke vilde faa sin Opholdstilladelse forlænget, skrev han den 7. Februar to Breve, et til Statsministeren og et til mig. Brevene var fornærmende, men medførte ingen Reaktion fra vor Side.

Dr. Wilhelm la Cours Redegørelse den 20. Februar virkede stærkt, og Prien blev efterhaanden klar over, at der ikke mere var noget Grundlag for hans Virksomhed her i Landet for den sydslesvigske Sag. Han gav dette Udtryk i en Meddelelse, som han udsendte den 8. April 1948 om, at han skuffet over at være svigtet af tidligere Tilhængere fra traadte sin Stilling som Leder af Sydslesvigsk Pressetjeneste og trak sig tilbage fra alt Arbejde vedrørende Sydslesvig.

Prien og hans Forhold har ikke beskæftiget mig personlig, siden jeg for nogle Maaneder siden traf Bestemmelse om, at hans Opholdstilladelse ikke skulde forlænges, men at der skulde gives ham en rimelig Frist til at afvikle sine Forhold, og jeg havde i lange Tider ikke skænket Prien en Tanke, da Telefonen en Nat vækkede mig, og en Journalist fortalte mig, at Prien var blevet anholdt af Politiet for at blive udsendt næste Dag. Jeg sagde, som sandt var, at det var nyt for mig. Hvad der i Mellemtiden var sket, var det, at Prien havde forsøgt at faa Indrejsetilladelse til Sverige, og det er nu oplyst for mig, at Prien for flere Maaneder siden har faaet Afslag fra de svenske Myndigheder. Det underer mig ikke. Det Indtryk, som Prien har efterladt i Sverige, giver mere end tilstrækkelig Begrundelse for, at man ikke ønsker at se ham mere. Om Prien har gjort Forsøg paa at komme til Norge, ved jeg ikke, men det ved jeg, at hvis det Spørgsmaal var kommet til at foreligge for mig, om man herfra kunde medvirke til, at han kunde faa Indrejsetilladelse til Norge, vilde jeg have modsat mig det ud fra den Betragtning, at det vilde være uforsvarligt at skaffe Norge en Mand af Priens Støbning paa Halsen.